

Japonci zasedajo Singapor-Ruski napredek kljub odporu

NJIH ČETE SE IZKRCALE NA TRDNJAVSKEM OTOKU

Oddelek japonskih čet si priporil oporišče na zapadnem koncu singaporskega otoka. — V Burmi ustavljeno prodiranje Japoncev. — Odpor Amerikancev na Filipinih.

London, Anglija. — Iz britanske trdnjave Singapor je prispelo v ponedeljek zjutraj kratko poročilo, da so se japonske čete v nedeljo zvečer izkrcale na zapadni obali trdnjavskega otoka ter si s tem priborile svoje prvo oporišče na njem. Poročilo dostavlja, da so napadaleci naleteli na trd odpor britanskih čet in, da se boji nadaljujejo.

Utrjeni singaporski otok, ki se smatra kot nekaj azijski britanski Gibraltar, leži ob južnem koncu malajskega polotoka in je ločen od tega s kako miljo širokim prelivom. Otok je širok okrog 25 milj in dolg okrog 15 milj. Zaradi svoje strategične pozicije, ko leži nekako v osrčju vzhodnoindijskega otočja, je to važna britanska postojanka, s katere se je moglo kontrolirati takorekoč vse vodovje v Orientu. Po pravici se zato trdi, da bi z izgubo te trdnjave postal položaj zavezniških sil na daljnem vzhodu zelo kritičen.

Japonci so prispeli v neposredno bližino tega otoka koncem januarja, ko so zasedli celi malajski polotok. Kakor so razni njihovi govorniki povdarjali, morajo zasedati celo trdnjavo do 11. februarja, in, kakor se lahko razvidi iz njih drzne pristanka na utrjenem otoku, so odločeni, da bodo to napoved tudi uresničili.

Na drugem britanskem bojišču na daljnem vzhodu, namreč v Burmi, je japonsko prodiranje ustavljeno ob Salween reki in vrhovni poveljnik Wavell se je izrazil, da utegne postati ravno to bojišče najbolj važno v celem Orientu.

Na Filipinih je položaj dokaj neizpremenjen; filipinske in ameriške čete tamkaj z neverjetno trdnostjo preprečujejo Japoncem vsak napredek.

OSIŠČE BOMBARDIRA KATOLICANE S PROPAGANDO

Washington, D. C. — Osiščne države se v polni meri poslužujejo kratkovalnega radio, da s svojo propagando obdelujejo katoličane širom celega sveta, zlasti pa še v južni Ameriki, ter jih skušajo pridobiti na svojo stran.

V pretežnih slučajih je ta propaganda tako prozorna, da vsak katoličan, ki je poučen v svoji veri, lahko vidi skozi njo, da je potvorba. Vendar pa je dostikrat takega značaja, da ima verjetno obličje, in je zato treba biti pozoren. Tako, so se že večkrat navajale razne cerkvene oblasti, od Vatikana do navadnega duhovnika, da so izražale naklonjenost osišč-

LUTERANI PROTI NAZIJE

Zaradi zatiranja ni enotnosti, pravi škof.

Curiah, Švica. — Tudi luteranske cerkve v Nemčiji so se toliko ojunale, da javno izražajo nezadovoljnost proti nazijskemu režimu. Tako je evangeliški škof Wurm v nedavnem govoru v Stuttgartu povdarjal, da nemško ljudstvo ni toliko edino, da bi se med njim dosegla enotnost glede vojne, in sicer ravno zaradi nazijskega zatiranja krščanstva ne. Kako bi mogel kdo, vprašuje ta škof, z veseljem sprejemati žrtve za domovino, ko pa vidi, da se to, kar je Bog podelil nemškemu ljudstvu kot njega najbolj dragoceno darilo, zametava kot nekaj tujega?

ZED. DRŽAVE BODO GRADILE CESTE V MEHIKI

Mexico City, Mehika. — Z raznimi gradbenimi družbami iz Zed. držav se bodo v kratkem sklenile pogodbe za zgraditev kakih 4000 milj cest in kakih 1000 milj železnice preko Mehike, kakor se je izvedelo zadnji petek. Celi načrt bo stal okrog 178 milijonov dolarjev in ta denar bodo Zed. države posodile Mehiki za 50 let po 2 odstotka obresti.

ODLOČEVANJE GLEDE ZVIŠANE VOZNE

Chicago, Ill. — Illinoiska komisija za trgovino se bo tekoma tega tedna bavila s petico, ki jo je vložila družba tukajšnjih nadulčnih železnic za povišanje voznine od sedanjih 10 centov na 12 centov, za transferje na druge linije pa na 13 centov. Kakor se pričakuje bo zahteva odbita.

DOHODNINSKI DAVEK

Od skupnih letnih dohodkov sme dvokoplačevalec odšteti, kakor že omenjeno, ako je samski \$750, ako oženjen pa \$1500. Povrh tega pa mu je dovoljeno odšteti tudi po \$400 za vsako osebo, ki je odvisna od njega za preživljanje; v poštev pridejo osebe krvnega sorodstva, ali adoptirane, ali pa "priženjene." Te osebe pa morajo biti ali pod 18 let stare, ali pa telesno ali duševno nezmožne lastnega zaslužka. Tudi samec, ki mora podpirati take odvisne osebe, je upravičen do tega odteglaja po \$400 za vsako osebo, povrh tega pa tudi do odteglaja \$1500 kakor oženjen osebe. — Davek prosti dohodki so tudi zavarovalniške posmrtnine, katerih sploh ni treba vključiti med dohodke. Enako je prost tudi znesek, ki ga kdo dobi kot izplačilo na svoj zavarovalniški certifikat, toda le v slučaju, ako ta znesek ni večji kakor skupne premije, ki so bile plačane na certifikat. Med dohodke tudi ni treba pristiati raznih daril ali pa dediščin. V raznih slučajih je odtegljaj dovoljen tudi za razno škodo na blagu vsled ognja, tatvine, itd.

GOEBBELS PRIZNAVA, DA NEMCI GODRNJAJO

Bern, Švica. — Med nemškimi prebivalstvom se sliši godrnjanje nad tem in onim, kakor je nazijski minister za propagando dr. Goebbels sam priznal zadnji teden v nekem listu. Pravi pa, da je kaj takega pričakovati, češ, da so ljudje zdelani in razdražljivi. Tako pravi, se ta pritožuje nad mrazom, drugi nad pomanjkanjem krompirja in premoga, tretji nad preveč natlačenimi vlaki, četrti nad fronto na vzhodu, peti nad vojno v Afriki. Vse to pride od tega, ker so Nemci še mlad narod ter niso pridobili še popolnega zaupanja v nazijske nau-

LJUTI BOJI NA ODSEKU PRED MOSKVO IN V UKRAJINI

Nemški poizkusi, da zaustavijo prodiranje Rusov, brezuspešni. — Cilj, ki ga imajo Rusi, je mesto Smolensk. — Boji pred Leningradom. — Nov sunek v Ukrajini.

PO KAT. SVETU

New York, N. Y. — Iz poročila, ki ga je izdal Most Rev. O'Hara, vojaški delegat, je opazovati zadovoljivo poživljenje vere med vojaštvom. V novembru je 366 kaplanov poročalo, da je bilo podeljenih 117.030 obhajil, a v decembru je po poročilu le 332 kaplanov poskočilo to število na 174.338.

Superior, Wis. — Tukajšnja škofija bo dobila prihodnji mesec novega škofa; in sicer v osebi Most Rev. O'Connorja, ki bo vstoličen 17. marca, kar bo ravno na dan 30. obdnice, kar je daroval svojo no-mašo.

Duluth, Minn. — Katoličanom v tukajšnji škofiji, ki so zaposleni pri narodni obrambi in morajo delati preko polnoči, je škof Welch dal dispenco, da se jim za obhajilo ni treba postaviti od polnoči, marveč le štiri ure pred prejemom, od pijače pa se morajo vzdržati le eno uro. Vendar pa alkoholnih pijač ne smejo piti od polnoči.

MANJ AVTOMOBILISTOV NA CESTAH

Chicago, Ill. — S pomočjo poizvedb je mestni prometni inženir ugotovil, da je tekom zadnjega meseca padlo število avtomobilov na čikaških cestah za 10 odstotkov. Pravi pa, da se pomanjkanje obročev začelo prav čutili šele čez kakih pet mesecev.

Sirite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

ke, povdarja Goebbels in dostavlja, da ni na tem nič resnega.

Moskva, Rusija. — Sovjetska armada napreduje s svojim prodiranjem kljub srditemu odporu od strani nazijskih čet. Tako se glasj rusko poročilo, izdano v nedeljo, ki dostavlja, da se vršijo boji takorekoč na celi fronti, toda najhujši pa, da so na severozapadu od Moskve, na drugi strani mesta Kalinin, ter na jugu v dolini reke Done-a. Enako se bijejo ljute bitke tudi na leningrajski fronti, kjer so, kot trdi poročilo, Rusi zasedali globoko vrzel v nemške črto.

Glavni cilj, ki ga imajo točasno Rusi s svojimi napadi na severnem delu bojišča, je mesto Smolensk. V tem odseku je odpor Nemcev tudi najhujši, kajti brez dvoma so odločeni, da obvarujejo mesto pred padcem za vsako ceno. V tem mestu ima namreč Hitler svoj glavni stan, ker je po svoji centralni legi najbolj primerno v to svrhu. Izguba tega mesta bi pomenila za Nemce velik udarec ne samo v strateškem, marveč tudi v moralnem oziru.

Na jugu, namreč v Ukrajini, so Rusi podvzeli nov ofenzivni sunek in, kakor poročilo trdi, so zasedli že več krajev.

PREDSEDNIK SE NE BO VMEŠAVAL V VOLITVE

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt se je zadnji petek na konferenci s časnikarji izrazil, da ne bo na kongresne volitve, ki se bodo vršile prihodnjega jesen, skušal izvajati prav nobenega vpliva ter ne bo posegal v kampanjo za kandidate svoje stranke. Dejal je, da edino, kar želi, je to, da se izvolijo taki kongresniki, ki bodo podpirali vladu v sedanjih krizah, brez ozira na stranko.

VESTI O DOMOVINI

Radijsko poročilo očividca, ki je na lastne oči videl četniške boje in bil priča številnim nazijskim grozovitostim, kateremu se je posrečilo priti iz te strašne resničnosti in podati povest o jugoslovanskem junaštvu.

Ali oni — ali mi! — Tak je bojni klic četnikov (Radijsko poročilo Ray Brocka New York Times-u)

Angora, 1. februar. — Od mogočnih vrhov Garaške verige, ki se čez divjo Črno goro spuščajo v ozke tesni ob dalmatinskem primorju, čez zanežene grebene Bosne in Hercegovine do slovenskih meja, na jugu in vzhodu čez pogorišča srbskih vasi do kotlin Moravinega in Vardarjevega porečja ječi grmenje topov, brnijo in razsajajo bombniki in zamolki odmevi razdejalnih bomb se mešajo z ropotanjem strojne in kriki umirajočih; Jugoslavija je spremenjena v bojišče.

"Oj Srbija, mati draga!" šepetajo srbski rodoljubi, umirajoč v ognju borb, divjajočih po ulicah njihovih mest in naselbin. Solski otroci strmiijo v čevlji strojne svojih nemških krvnikov in umirajo s pesmijo na ustih. Heroji, poročete. In vendar, to je resnica.

Tako pripoveduje dober opazovalec, očividec, čigar naloga je bila priti v Jugoslavijo in ziti iz nje z resničnimi podrobnostmi o skoraj neverjetni povesti o jugoslovanskem odporu proti zasednim vojskam osišč. Ta mož, imenujmo ga Dušan Jovanovič — kajti to ni njegovo pravo ime, a njegova rodbina je v Srbiji — je odšel iz Beograda v Srednjo in Južno Srbijo in se skozi Makedonijo, v Bolgarijo zasedeno, in Grčijo prelil do Turčije, z lažnimi papirji in železnimi živci. Beograd je zapustil zgodaj v januarju. In u je njegova povest. Natančno in do najmanjših podrobnosti se skoraj do pičice ujema s podatki, ki jih je imenovani dopisnik dobil iz tucata zanesljivih virov, vstevši tajne proizvodvalne kroge nekih velesil.

Razen posameznih v hitri organiziranih četniških napadov v predelih okrog Beograda, v zahodni Srbiji ob Drini, okrog Sarajeva in utrdb v Črni gori in Hercegovini zasedne vojske Nemčije, Italije, Madžarske in Bolgarije niso nahajale mnogo dpora. Prevladovalo je tiho nezadovoljstvo in prezir. To je trajalo do noči 25. junija. Telling so četniki udarili — v številnih mestih in vaseh in v sto in sto občinah istočasno.

Četniški oddelki, urejeni po strogih predpisih "Vojvode Vuka" Popoviča in Jovana Babunškega — nesmrtnih srbskih junakov —, izurjeni v topništvu, metanju granat in izvrševanju poškovalnih del, do podrobnosti pripravljeni za svoje delo, so napadli svoje sovražnike ponot. Smodnišnice so letele v zrak in vojašnice so se praznile. Bombe so odmevale v Beogradu. Dinamit je rušil mostove. Napaden je bil arzenal v Kragujevcu, srbskem duhovnem središču v Šumadiji. Udarili so v Zvorniku, Užicah, Čacku,

Krupnju, Valjevu, Loznici, Šabcu in Obrenovcu, vojaško važnih mestih in železniških križiščih zahodne Srbije.

Močni četniški oddelki so polnoma uničili nemške vojašnice v Kraljevu, Kruševcu in Novem Pazaru južno od Beograda. V Nišu je bila tema. Električne naprave so bile razdejane in železniška proga Beograd-Niš-Caribrod pognojna v zrak na šestih mestih. Četniki so navalili na presenečenje osadke nemških vojašnic v Zaječaru, Negotinu in drugih mestih Vzhodne Srbije. V Smederevu ob Donavi — znamenitem po svojem vinu "smederevka" — največjem skladišču orožja in Kragujevcu — je odletelo skladišče s toliko silo v zrak, da je štirideset milj oddaljeni Beograd potresel. Promet je obstal. Nemški generalštabni častniki so besni kričali v gluhe telefone. Italijani v Hrvatski, Dalmaciji in Črni gori so izgubili glave, postavljali v vsej taglici vojaške radijske postaje in kakor nori vpili po pomoč. Zagreb se je tresel ob pokanju bomb. Povsod je vladala zmešnjava in nered.

Ko so Nemci prišli do sape, so napadli. Manjši oddelki oklopljenih edinic so z velikim samozaupanjem zapuščali Beograd in se razvijali v napadalni postroj, da zaduše "demonstracije". Četniški oddelki so jim padli na cesti v bok in jih z granatami in zažigalnimi bombami uničili. Četniki so z dinamitom porušili italijanske vojašnice na Cetinju in v Danilov gradu v Črni gori in uničili štiri polke pehote. V splitskem pristanišču je zletel v zrak italijanski rušilec. Neka italijanska oklopna edinic je odkorakala proti Podgorici, da "zaduši vstajo" v Danilov gradu. Podgorice ni nikoli videla. En sam vojak je ponorel prisopel do Cetinja in sporočil o pokolju. Iz Kotorja, središča italijanske zasedne vojske je italijanski poveljnik po radiu zahteval pomoč bombnike.

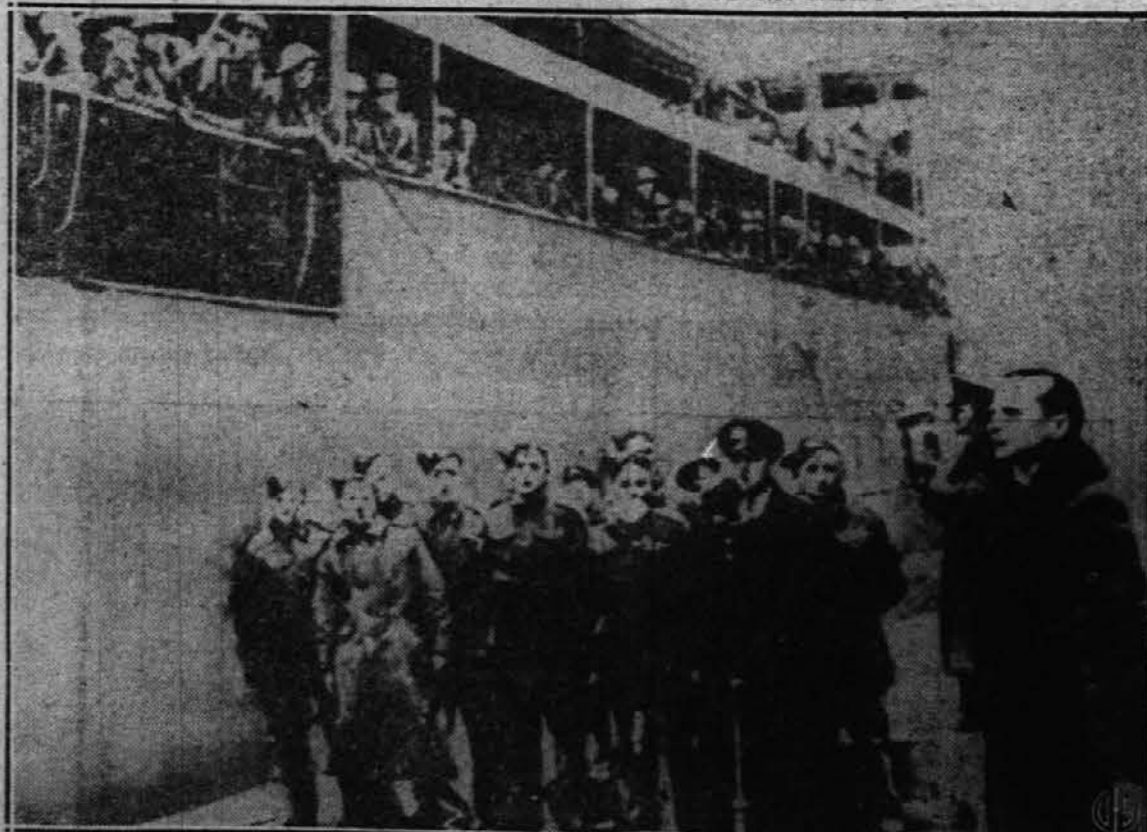
Minil je avgust, minili so prvi dnevi septembra. Osamljene in prestrašene posadke sovražnih vojašnic so streljale v senze, a strelji iz zasede so jih kosili drugega za drugim. Preživeli so trepetajoč od strahu poslušali pesem, odmevajočo v temnih nočeh od gore do gore:

Spremite se spremit četnici
Ljuta če borba da bude.
Povika Jovan Babunski
Bacajte bombe četnici.

Gromki glasovi te četniške himne sovraštva — nekateri glasbeni strokovnjaki so mnenja, da kot revolucionarna himna prekaša samo marseljezo in internacionalo — se končujejo s poveljem "bacajte bombe, četnici!". In iz teme posvetijo strelji pomešani s točo bomb.

(Dalje prih.)

AMERIŠKE ČETE PRISPELE NA IRSKO

Slika kaže, ko so se nedavno ameriške vojske čete pripeljale z ladje v neko pristanišče v severni Irski. Pričakovale so jih tamkaj in pozdravile višje britanske vojske in civilne osebnosti. Koliko Amerikancev je prispelo, se ni objavilo, marveč se je omenilo le, da "več tisoč" in, da so ti po večini iz osrednjega zapada.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izšla vsak dan razen nedelj,
ponedeljko in dnevi po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscriptions:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$7.00	For one year \$7.00
Za pol leta 3.50	For half a year 3.50
Za četrt leta 2.00	For three months 2.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopolni važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo
vraj dan in pol pred dnem, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas
do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov ured-
ništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

TUDI V UPANJU JE TREBA
OPREZNOSTI

Zapisal sem nekaj o nekih "zmagah". Za zmage tam
na Kitajskem je šlo, in tiste zmage so dvomljive vrednosti,
bolj gola propaganda.

Ampak tudi o zmagah na Ruskem se dosti piše. Na
teh bo večak, ne bodo le propaganda, dasi je nekaj v Mos-
kvi veliko, v Berlinu pa majhen, in narobe. Kot Slovani
vsaj smo bolj zainteresirani na zmagah, o katerih poroča
Moskva. Izgleda, da bo le germanizem vržen nazaj od
svojega prešernega pohoda proti slovanstvu. Vse drugo,
kar bi bilo tudi v resničnih zmagah v zvezi, je predmet ug-
banja, ker Moskva je zagonetka in nihče prav ne ve, kako
bi se sukala in zasukala, ako bi res zmagala. Anthony
Eden je šel v Moskvo malo poizvedovat, Stalin je bil ulju-
den, ampak hudo zapet, da je Eden rekel, da se more na
najboljše upati, kakih jasnih smernic pa ni dobil.

Počakati še moramo. Za zdaj je bistveno, da na seda-
nje "zmage" ne damo preveč, ali na nje ne stavimo previ-
sokih upanj. Rusi so junaško potisnili Nemce nazaj, am-
pak odločilne vse te zmage niso bile, mestoma so morda res
Nemci hitro pobrali šila in kopita, bega, kakor se je sli-
šalo, pa ni bilo nikjer. Kjer se Nemci ustavijo, tam precej
trdno stojijo, nemška vojna mašina je še največja na svetu
po vseh ruskih zmagah in nemških umikih.

Nasprotniki poročajo in trobijo v svet pogostoma o
naravnost smešno malenkostnih "uspehih", in na naši stra-
ni ni prav nič bolje. Propaganda. Na javnost in ljudi
vpliva krik: "Extra, Extra...! Nemci zatrobijo v Berlinu
s posebnimi trobentami. Sakramiš, to zelektrizira mase, ki
željno pričakujejo, da bo tudi — zmag kmalu konec.

Nemci so že prej bili mojstri tudi v "fulanju". Slovesno
so zatrjevali, da ne bodo napadli Čehov, ne Poljakov, z Ru-
si so naredili slovesno (?) nenapadno pogodbo itd. itd.
Spravili so s tem druge na limanice, da so mirno — dremali
in smrčali, ko so Nemci brusili nož.

To ni bila ravno propaganda, le navadna humbugarija
je bila, ki postavlja nemški značaj v mednarodnem svetu
v silno slabo luč, a Nemci so prišli s tem do — zmag. Zdaj de-
lajo s propagando. Nemir da je med Nemci, skoroda že
revolucija, jesti primanjkuje, olja tudi, Nemci so vsi razce-
pani, napol izmučeni... in vse to prihaja iz — nemških vi-
rov. Ali res ne vidi svet, kam pes taco moli? Še naprej
naj bi smrčal svet, in opustil vse priprave, da more Neme-
c zopet udariti. Tacol.

Po tej vojni čaka krščanstvo velika težka naloga, ka-
ko duhovno obnoviti človeka. Ni dvoma, da bo sedanja
kruta nečloveška vojna pustila za seboj globoke težke po-
sledice v moralnem in duhovnem življenju. Že preje je bi-
lo slabo, kako bo zdaj, ko se bodo milijoni vračali po vsem
svetu iz krvavih mesnic, kjer se narodi med seboj uničuje-
jo in koljejo. Posledice bodo ostale v vsakemu in krščan-
stvo čaka v tem oziru velika naloga, da zopet po možnosti
požlahti s svojo vseobsegajočo ljubeznijo človeška srca. To
ni lahko, ampak težko delo, ki je izvršljivo le ob veliki po-
žrtvovalnosti in dobri volji onih, ki delujejo v svetu za kr-
ščanstvo.

Najvažnejše sredstvo, ki bo igralo v tem oziru je prav
gotovo katoliški tisk, radio in vsa občevalna sredstva, s ka-
terimi se more do ljudi, do mas. Na to veliko nalogo se
moramo vsi kristjani že sedaj pripravljati. Kaj bomo dali
v roke milijonom, ki se bodo vračali nazaj iz krvavih bo-
jišč v normalno življenje? Ne pozabimo, da zastopniki in
predstavniki vseh raznih miselnosti se že danes pripravlja-
jo, da bi s svojimi miselnostmi osvojili one milijone mož, ki
se bodo vračali, morda nekateri prav razočarani in neza-
dovoljni z bojnih poljan. Komunisti bodo silili vanje na
vsakem vogalu, tako tudi drugi, s svojimi literaturami, ča-
sopisi in knjigami. Kako se pripravljamo mi katoličani,
da sprejmemo naše junake, ki se bodo vračali iz bojišč po
tej vojni. Tudi to je važna fronta, ki ne sme nikdar je-
njati.

V mesecu katoliškega tiska smo. Kaj bomo storili ka-
toličani za svoj tisk? Polje je neomejeno. Tvoj sosed, tvoj
prijatelj še nima katoliškega lista v svoji hiši. Stopi k nje-
mu, pridobi ga za naročnika. Veliko dobro delo boš storil
zase in zanj. Ne pozabimo, da katoliško časopisje je za
katoličane najvažnejše sredstvo.

Res čudno. Nemcem ne zmanjka, ko so trobili, da bo
zmanjkalo že v par mesecih. Podmornice so prav pred na-
šimi vrati. Vzele so na piko ladje, ki prevažajo "has", ka-
kor pravijo Rusi. Par "tankerjev" popufajo, pa že pri-
manjkuje tistega "hasa". Tako Amerikanci sami pravijo
in poročajo. Naprej je treba misliti, ne le na žakelj.

Prišlo je do neke vseamerikanske zveze. Južna Ame-
rika je podpisala in se obrnila proti ošiču. Ali zdaj pojde,
bo li šlo? Bojim se, da bodo odsihmal tam doli kakor za
stavo "švercali", ker žakelj je prvo, neki patriotizem pa je
le, kadar nese, in to je redka prikazen, in še tedaj je tak pa-
triotizem slab, švercanje pa polni žepe. Pa pufni in pufali
bodo nazaj!

MLADA SLOVENKA, KI JE
GOVORILA PRED TISOČI,
JE DOBILA PRIZNANJE

Chisholm, Minn.

Tritisoč oseb je poslušalo raz-
lago o programu rehabilitacije
narodnega gospodarstva. To
razlago je imela Miss Veda Po-
nikvar, hčerka Mr. in Mrs.
Johna Ponikvarja iz Chisholma,
ki je govorila v Municipal audi-
toriju. Miss Ponikvar je štud-
entka, Drake univerze. — Spi-
sala je razpravo o rehabilitaciji
in sicer na prošnjo profesorja
botanike Leland F. Johnsona,
katero je profesor podal v zbor-
nici pokrajinske konference, re-
habilitacijskega odbora za drža-
vo Iowa.

Tisoči navzočih so z zama-
njem poslušali, zlasti ko je go-
vorila o nekdanjem lesem baro-
nu, ki je bil lastnik vseh og-
romnih, še nedotaknutih goz-
dov Michigan, Wisconsin in
Minnesota, ki je najboljši les
spravil v kupčijo, slabše vrste
les pa uničil in požgal. Govorila
je dalje o prvi najdbi tako ime-
novane "rdeče skale", ki je bila
spoznana kot železna ruda, ka-
tero so jekleni magnati hiteli iz-
koristiti in delati velikanske
dobičke. — Na splošno je dekle
tako zanimivo govorilo in razla-
galo, da so jo poslušalci kakor
zamaknjeni poslušali in se je
Willis W. Grant, direktor reha-
bitacijskega odbora za državo
Iowa, izrazil, da se čutilo glo-
boko počašene ta večer, ko imajo
med seboj to mlado, a tako
zmožno in učeno govornico.

Po dolgi, dve leti trajajoči
mučni bolezni, je v Balkan pre-
minul slovenski farmar Anton
Rupar, v starosti 63 let. Poko-
pani nje bil iz katoliške cer-
kve sv. Jožefa. Sv. mašo za-
dušnico in pogrebne obrede za
pokojnim je opravil Rev. Father
J. E. Schiffer. — Pokojni je
bil rojen v Skočjanski fari na
Dolenjskem, Jugoslavija, kot
sin Jakoba in Marije Rupar,
odkoder je še v prejšnjem sto-
letju, kot mladenič, prišel v
Minnesota. Pozneje je odšel na
zapad in se ustavil v Glenwood
Spring, Colo., kjer se je tudi po-
ročil z Mary Rus, 26. septem-

bra leta 1902. Več let sta žive-
la v državi Utah, leta 1918 se je
Anton Rupar vrnil v Chisholm,
Minn. — Triindvajset let so
Ruparjevi živeli v Balkan,
Minn., na farmi, katero so si
preuredili, da je donasala za
življenje in še je tu pa tam kaj
preostalo. — Zapišča žalujejo
soprogo, pet sinov, dve hčeri,
šest vnukov in eno sestro Mrs.
Frank Verant, ki živi v Balkan.
Pokopan je bil na Calvary po-
kopališče. — Naj počiva v mi-
ru, preostali so žalje!

X.
SLOVENSKE NASELJENCI
LOJALNI AMERIKI

Detroit, Mich.

Od kar je Japonska zahrbtno
porinila nož Ameriki v hrbet,
se je svetovna situacija docela
preobrnila. Svet se je razdelil
v dva tabora. Nasproti si sto-
jita dva kontrasta, eden hoče
demokracijo osvoboditev vseh
narodov, drugi hoče z brutalno
silo podjarmiti in zaslužiti ce-
li svet, uničiti hoče civilizacijo
in kulturo, staro tisoče let ter
nas peljati nazaj, v črno pre-
teklost, v dobo barbarstva, kar
se pa ne sme zgoditi.

Amerika, Rusija, Anglija in
druge svobodno ljubeče države,
morajo nositi zastavo svobode,
demokracije in enakopravnosti.
26 držav, katere so zapisale
smrt nazi-fašizmu in še druge,
ki se bodo tem 26. priključile v
bližnji bodočnosti, ne bodo ta-
ko dolgo mirovale, da strejo na-

zi-fašističnega zmaja, pa naj
ima ta še toliko glav.

"Remember Pearl Harbor",
kateri je porinil Združene drža-
ve v svetovno klanje. "Remem-
ber Pearl Harbor", ki je čez
noč združil ameriško, kakor tu-
di tuje rodno prebivalstvo, ka-
teru prisega lojalnost predsedni-
ku Rooseveltu in ameriški vladi
in je pripravljeno se žrtvovati
do bele krvi za zmago nad nazi-
fašizmom. Mi Slovenci smo
samo en mali člen v tej verigi
narodov, a nečemo zaostajati za
drugimi. Tudi mi smo priprav-
ljeni, ne le priseci lojalnost,
ampak se tudi zaozlubujemo,
da bomo v vseh ozirih in po na-
ši najboljši moči, prispevali na-
ši novi domovini, do zmage.
Gmotno ji lahko največ poma-
gamo s kupovanjem Defense
Bondov, ali Stamps. Moralno
pa z bodrenjem omahljivcev.
Naši sinovi! in mi sami, če bo
potrebno, jo bomo ščitili s svo-
jimi življenji.

V ta namen so zastopniki slo-
venskih organizacij, podpornih,
kulturnih in družabnih in ka-
koršnegakoli prepričanja, skle-
nili sklicati javni shod v nede-
ljo 1. marca ob 2. uri popoldan
S. N. D. na 17153 John Rd.
Imeli bomo na shodu tudi vlad-
ne govornike. — Pogovorili se
bomo med seboj, kako najlaglje
pomagamo naši vladi do zma-
ge. Želimo tudi, da nam vsi Slo-
vence, v Detroitu in okolici po
možnosti naznani, koliko De-
fense bondov in stampsov so
kupili, koliko so darovali za
Rdeči križ in na drug način po-
magali, koliko slovenskih fan-
tov služi Strica Sama. Vse te
podatke bi radi podali kot ce-
loto, da dobimo Slovenci v De-
troitu pripoznanje kot celota.
Mi vemo, da so Slovenci v De-
troitu že veliko prispevali, ki
pa kot posamezniki ne pridemo v
postav.

V svrhu, da dobimo kolikor
mogoče natančen seznam, bo-
mo na društvenih sejah razde-
lili male kuverte z listkom, na
kateroga naj vsak označi vsoto
kupljenih bondov in daril Rde-
čemu križu. Društveni tajniki
bodo imeli kuverte na roki in se
jih vsak lahko poslužil, ko pride
plačat assessment. Tisti, ki
ne prihajajo na seje in tisti, ki
ne pripadajo k nobeni organi-
zaciji, so naprošeni, da to pisme-
no sporočijo na naslov S. N. D.
17153 John Rd., Detroit, brez
podpisa. Tajnost zadržana.

Na tem shodu bomo tudi raz-
pravljali o pridružitvi k Jug.
pomoznemu odboru in da si na-
bavimo poslovnico. Skoro goto-
vo se vsi zavedamo, v kakšnem
trpljenju se nahajajo naši roj-
aki, starši, bratje in sestre v na-
ši rojstni domovini pod peto
nazi-fašizma. Njih trpljenje je
nepopisno in vsak najmanjši
dar jim bo blažil bedo in rev-
ščino, v katero so bili pahnjeni
po krvoločnem Hitlerju in nje-
govemu poročniku Mussoliniju.

Razpravljali bomo tudi, ako
nam bo mogoče prodajati De-
fense bonde, kot narodna sku-
pina in da kot taka dobi prizna-
nje. Ako dobimo dovoljenje, si
bomo 'na tem shodu izvolili
zastupnike, kateri bodo lahko šli
tako na delo. — Na tem shodu
bo tudi predložena resolucija, v
kateri izražamo Slovenci lojal-
nost predsedniku Rooseveltu in
ameriški vladi. — Torej, ne po-

zabite na ta javni shod vseh
Slovencev v Detroitu. Agitiraj-
te vsi in povsod in udeležite se
shoda vsi.

Josef Korsic, preds.
Anton Jurca, tajnik

SHEBOYGANSKA SLOVEN-
KA PIŠE

Sheboygan, Wis.

Leto 1942 smo nastopili s
precej potrtim srcem. Dočakali
smo žalostne čase. Ni zadosti,
da so "huni" raztrgali našo sta-
ro domovino in nečloveško po-
stopajo z ubogim ljudstvom v
nekdanji Jugoslaviji. — Nena-
stni sovražniki so napadli tudi
Ameriko, da tako s strahom
gledamo v bodočnost. Naši dra-
gi sinovi se poslavljajo od svo-
jih dragih, ker so poklicani
bratit domovino. Molimo in
prosimo Boga, da se vrnejo ži-
vi in zdravi kot zmagovalci. —
In mi doma pa tudi nesmemo
držati rok navskriž. Pomagajmo
domovini že na en ali drugi na-
čin. Dragi rojaki, ako morete,
kupite državne bonde, me žene
in dekleta pa pomagajmo z ro-
čnimi deli. Vsi, prav vsi mora-
mo delati, kajti časi so resni!

Naj omenim nekaj bolj raz-
veseljivega. — Ker ta predpust
še ni bilo nobene zabave, zato
tukajšnji Vdovski klub priredi
veselico zadnjo predpustno so-
boto, to je 14. februarja in si-
cer v Fludernikovi dvorani.
Vstopnina je prosta, godba pro-
vovrstna, postrežba dobra. To-
je dragi rojaki in rojakinje,
privoščite si en zabaven večer
in pridite na zabavo, kamor vas
uljudno vabijo. vdove.

SLOVENKA POVOŽENA DO
SMRTI

Chicago, Ill. — V četrtek ve-
čer 5. februarja je bila na Cer-
mak cesti povožena do smrti od
nekega avtomobila Slovenka
Mrs. Rozalija Makovec, ki je
bivala zadnja leta v Chicagi.
Stara je bila blizu 75 let in za-
pušča več sorodnikov po raz-
nih krajih. To je že druga žr-
tev med Slovenci, odkar so
razširili 22. cesto. Na Wolcott
Ave. in Cermak Road, kjer je
tudi šola in več sto otrok mora
preko ceste, po kateri divjajo
avtomobilisti, kakor za stavo
bi na vsak način morala biti ru-
deča prometna luč, za katero
se je že večkrat prosilo, a zgle-
da da mestni zastopniki v tem
kraju ali nimajo moči, ali se ne
zanimajo, da bi poskrbeli malo
več varnosti za pešce, ki mora-
jo preko ceste na tem kraju.
Ker se izgovarjajo, da je Cer-
mak zdaj državna cesta, naj bi
merodajni krogi naslovili peti-
cijo za prometno rdečo luč na
državni urad v Springfield,
morda bodo tam uslišali, ker
pri mestnih oblasteh niso. Po-
greb pokojne se je vršil v po-
nedeljek dopoldne ob 10. uri iz
cerkve sv. Stefana na pokopa-
lišče. Vsem sorodnikom naše
sožalje, pokojnici pa R. I. P.!

DOSTAVLJANJE BLAGA
OMEJENO

Chicago, Ill. — Zveza tu-
kajšnjih velikih trgovin je skle-
nila, da se bo v naprej dostav-
ljanje blaga kupovalcem do
skrajnosti omejilo. Med drugim
je sklenjeno, da mora znašati
nakup najmanj \$2, ako hoče
kupec, da se mu bo blago pripo-
ljalo na dom.

Dogodki

med Slovenci po
Ameriki

Poroka

Cleveland, O. — V soboto 31.
januarja sta se v cerkvi Marije
Vnebovzete na Holmes Ave.
poročila Mr. Eugene J. March
in Marie T. Benevol. — Prija-
telji jima žele obilo sreče v
novem stanu.

Milwauški bolniki

Milwaukee, Wis. — V Sacred
Heart sanatoriju se nahaja
Mrs. Mary Kopushar, tajnica
društva št. 9, JPZS. — V bol-
nišnici sv. Michaela, (prej bol-
nišnica sv. Jožefa), je srečno
prestala težko operacijo rojaki-
nja Mrs. Mary Drobnik. Vrnila
se je že domov in nadaljuje
zdravljenje doma pod zdrav-
niškim nadzorstvom, kjer jo
prijateljice lahko obiščejo na
953 W. National Ave.

Smrt kosi

Cleveland, O. — Po več me-
sečni mučni bolezni je v Glen-
ville bolnišnici preminul tukaj
mnogim poznani rojak Matt
Matjan iz East 160th St., v sta-
rosti 59 let. Doma je bil iz vasi
Šmartna, fara Šmartno pri
Kamniku na Gorenjskem in je
prišel v Ameriko pred 29. leti.
V starem kraju zapušča sina,
dve sestre in več sorodnikov. —
Stanoval je pri družini Janko-
vich. — Pogreb se je vršil v po-
nedeljek 2. februarja iz cerkve
Marije Vnebovzete na Calvary
pokopališče.

Rojak ubit

Steelton, Pa. — Tukaj je bil
ubit blizu svoje hiše rojak Jože
Bencič, doma s Hriba, vas Re-
ber, fara Žužemberk. Star je
bil 55 let in je bival vsa leta
kar je v Ameriki v Steeltonu.
Zapušča ženo, dva sina, dve
hčeri in enega pastorka. Bil je
član dr. sv. Alojzija KSKJ in
član Samostojnega društva sv.
Jurija.

Se en grob

Cleveland, O. — V Glenville
bolnišnici je umrla rojakinja
Jožefa Janežič, rojena Trampe,
stara 45 let, živeča na E. 160th
Street. Doma je bila iz vasi
Gradnje, fara Bela cerkev na
Dolenjskem. V Ameriko je pri-
šla pred 28. leti. Zapušča žalu-
jočega soproga Johna in enega
sina, ter sestro Rose Kosnik,
v starem kraju pa mater. Po-
kopana je bila zadnji četrtek 5.
februarja iz cerkve Marije Vne-
bovzete na Calvary pokopališče.

I NEED YOUR
HELP

MESEČNA BLAZNOST

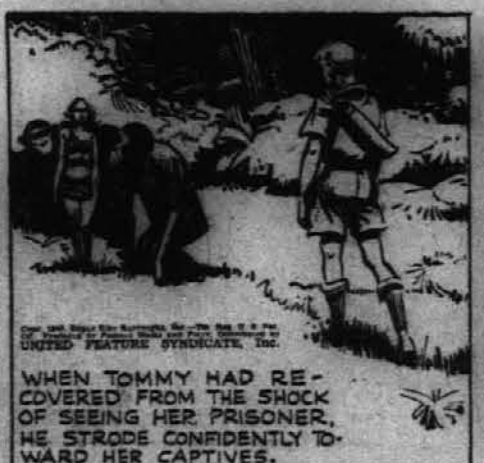
(386)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Tarzela je bila začudena, ko je na-
šla Tommija, ko se tako prijateljsko
kreta med kosmatimi zvermi.

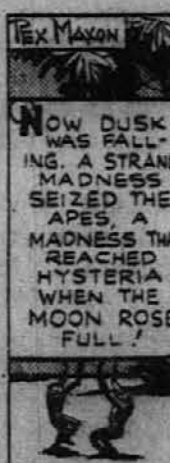
Ko se je Tommy otresel strahu,
zaradi nje jetništva, je takoj stopil k
opicanu, ki so ujele Tarzelo.

V opicjem jeziku, ki se ga je za-
čel priučevati, je zahteval njeno iz-
pustitev.

Velika opica je ježno zarenčala in
ga porinila v stran. — Mrak je padel
na džunglo. Nekaj čudna blaznost je
zajela opice, ko je bil poln mesec.

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk.

TEDENSKI KOLEDAR

15. Nedelja — 3. predporna.
16. Ponedeljek — Julijana.
17. Torek — Silvin.
18. Sreda — Simeon Pepelnica.
19. Četrtek — Konrad.
20. Petek — Vilfrid.
21. Sobota — Feliks.

TRETJA NEDELJA V FEBRUARJU

"Ne veseli so ne v velikih zbirališčih, ne v majhnih, ker se v njih pogostoma greši (Sirah, 18,32).

Človek je po stvarniški odredbi navezan na človeka in se zato veseli njegove družbe. Vendar nas svari duh božji pred pogosto in pred vsem pred slabim družbo, kajti odkar je človek grešil, je postala v mnogem tudi njegova družba nevarna. Po božjem naklepu naj bi bil človek človeku v zveličanje, a po spridenosti sveta ga privede občevanje z njim le pregostoma do pogubljenja. Redkokdaj boš prišel iz preproste družbe, ne da bi prinesel domu vtisov mnogo nepotrebnih ali celo grešnih reči. Proti volji bo na tistem domišljija vzbudila, kar si videl. Čemu si hočeš nakopati teh zunanjih sovražnikov, ko imaš vendar doma, v sebi, dosti nasprotnikov, kajti lastna

tvoja narava se vojskuje zoper dobro? Kolikor si v taki družbi videl ali slišal, toliko sovražnikov si zbudil v sebi. Če ti vsak sam za se tudi ne škoduje mnogo, imaš vendar povoda dosti, da se jih bojiš. To pa radi tega, ker jih je mnogo, in ti mnogo-kaj spridiš. Mehko padajoča kaplja izdolbi končno trdi kamen! Lažje in bolj varno boš služil Bogu na skrivnem, in bolj čisto boš živel, če si bolj sam. V javnosti se težko varuješ hudega, ki obdaja dušo od vseh strani.

Razvedrilo in zabava, ki jo iščeš v družbi, je vrhu tega navadno zelo revna in klaverna. Na večer si morda vesel, drugo jutro pa silno pobit.

Kako boš sploh mogel zadostno skrbeti za dušo, ako je ne vodiš pogostoma v samoto, da na tistem premišljuješ, česar je tebi in tvoji duši treba.

BARAGOV SVETILNIK

P. Bernard Ambrožič OFM.

Baraga in pomoč domovini

Zgornji naslov se bo komu zdel, da je za lase privlečen v Baragov Svetilnik. Kdor si pa hoče vzeti čas in stvar od blizu malo bolj premisliti, bo lahko kmalu uvidel, da ta reč le ni tako prisiljena.

Ko je Baraga deloval v Ameriki med Indijanci in med belimi naseljenci, je dobival obilno pomoč v denarju in blagu iz domovine. To je sicer že davno znano, posebno je pa to poudaril Mr. Joseph Gregorich v svojem spisu v Michigan History Magazine, o čemer je nedavno obširno poročal Svetilnik.

Res je, da je mnogo pomoči prišlo od misijonskih društev in od neslovenskih darovalcev sploh. Na drugi strani je pa tudi res in ostane, da so mu njegovi lastni rojaki Slovenci s svojimi žrtvami veliko prispevali.

S svojimi žrtvami. Da, Slovenci niso bili nikoli bogat narod, tudi v Baragovem času ne. Kar so dali, so si takorekoč pritrkali od lastnih ust. Darovi za Ameriko so se nabirali med našim tedanjim ljudstvom še tudi desetletja pozneje, ko so odhajali za Baragom v Ameriko drugi naši misijonarji in poročali domov o svojem delovanju med Indijanci in drugimi Amerikanci.

Ze pogosto se je poudarjalo, da Amerika sedaj samo povračuje Evropi, ako zbira zanj od časa do časa denarno pomoč. To misel, ki ni nova, lahko obrnemo tudi mi na sedanjo "pomoč domovini", o kateri vsi toliko vemo, za katero pa vsi tako malo naredimo.

Seveda, mi Slovenci imamo dovolj drugih vzrokov, da se zavzemamo za pomoč domovini v tem strašnem času njenega smrtnega boja. Nam ni treba, da bi posegali nazaj v Baragove čase. Saj je vsak od nas OSEBNO dovolj dolžan domovini povračati, kar je v svoji mladosti od nje prejel. Marsikdo bo sicer dejal, da ni veliko prejel od domovine, toda tak govorjenje je zgolj cinizem. Vsak je prejel od domovine veliko, pa če ne bil prijel nič dru-

ga ko — samega sebe!

Poseganje z mislijo v Baragove čase je pa dobra stvar za tiste, ki si domišljujejo in celo pred drugimi izražajo svoje mnenje, da bo Amerika oškodovana, če zbiramo denarne prispevke za domovino. ZDAJ, pravijo, ZDAJ bi to nikakor ne bilo prav. Vse za Ameriko, pozabimo na "stari kraj"! In to mnenje se razširja med ljudmi kakor nalezljiva bolezen. In je tudi res samo nalezljiva bolezen, ki bi se ji lahko reklo komodnost, skopost, trdnost srca...

ZDAJ pa pogledajmo, kaj ima takim povedati predsednik Roosevelt in za njim urednik velikega newyorškega dnevnika "New York Times".

Nikakor ne mislim trdit, da sta rekla ta dva, kar sta rekla, v zvezi z mislijo na Barago. Misel na Barago je v tej zvezi prišla Svetilniku, kar nikakor ni tako nenaravno. In če bi Roosevelt in urednik New York Timesa Barago poznala in vedela v zvezi z njim toliko, kot vemo mi, bi brez dvoma tudi navezala svoje besede na govor o Baragi. Zakaj Amerika ceni Barago in ceni njegovo delo in ceni tudi vso tisto pomoč, ki jo je Baraga dobil za svoje delo kjerkoli.

Za enkrat je pa za nas zanimivo in poučno tudi brez zveze z Barago to, kar sta rekla Roosevelt in tisti urednik — ZDAJ. Danes, dne 3. febr. 1942 čitam med uvodniki lista "New York Times" naslednje:

Od našega izobilja.

V svoji zadnji konferenci s časnikarji je predsednik Roosevelt omenil, kako padajo ameriški darovi za vojno odpomoč v zavezniških deželah. Mnogi tistih, ki so dajali in bi lahko še dajali, mislijo sedaj, ko smo mi sami v vojski, da bomo ves svoj denar potrebovali za svoje ljudi. To je toliko, kakor bi hoteli reči: Svojim zaveznikom podajmo desno roko vojaške pomoči, obenem pa odtegnemo levo roko civilne pomoči.

Kako misli predsednik, je na kratko povedano v dopisu, ki je bil poslan našemu listu: "Veliko števil narodov deluje z

DIJAKI IZ JUŽNE AMERIKE

Na North Carolina univerzi so ta semester vpisani trije študenti iz južne Amerike. Ti so Eleana Vial (na levi) ter Ridley Whittaker in Eliana Gibson, vsi iz Chile.

nami v tej vojski in ti narodi potrebujejo mnogokaj za svoje civilno prebivalstvo. Nobenega vprašanja ne sme biti, če bomo še nadalje skušali poskrbeti za njihove potrebe.

Predsednik misli, "da namesto popuščanja v tem pogledu bi morala biti naša pomoč tem narodom celo nekoliko večja."

Civilna pomoč naprimer Angliji in Kitajski, da omenjamo SAMO DVE DEŽELI, (podčrtal urednik Svetilnika, zakaj on razume, da bi v dolgi vrsti za Anglijo in Kitajsko prav lahko stala tudi SLOVENIJA!) je SEDAJ prav tako nujna kakor pred napadom na Pearl Harbor. Sedanja vojska je vojska civilistov prav tako kot vojakov. Res je, da mi izdavamo ogromne svote davčnega denarja za oboroževanje in kot poedinci dajemo primeroma majhne svote za našo lastno odpomoč. Toda dolarji, ki jih dajemo zavezniškim narodom, niso samo izraz našega sočutja z njimi. Tisti dolarji pripomorejo k zmagi in vzdržujejo ljudsko moralo, ter utrjujejo prijateljstvo med demokratskimi narodi.

Cepprav se nam obeta silno breme davkov, bomo ostali vseno najbogatejša zemlja na svetu. Zato je treba, da nadaljujemo z dajanjem od tega, za vsak dar, ki ga nabereimo, za vsako pošiljatev, ki gre tja čez TAKOJ, imamo torej pred Ameriko ne samo lepo opravičilo, ampak zraven tega še prav resnično — zaslugu. Tako govori predsednik Roosevelt. Vsak tisti, ki odteguje pomoč domovini radi praznih izgovorov, se povzdiguje nad Roosevelta.

SPET NEKAJ O POMOČI DOMOVINI

P. Bernard Ambrožič OFM.

2. ALI BOMO ŠE ZBIRALI?

Brez ovinkov na to takoj odgovorim: Še bomo zbirali. Od naše strani se to samo po sebi razume. Namesto odgovora, ki sem ga pravkar zapisal, bi pa rajši jaz nekaj vprašal: ALI BOSTE ŠE DAROVALI...???

Doslej se je, kot zadnjič povedano, potom naše akcije nabralo blizu 9000 dolarjev. Osem tisoč je bilo odposlanih, devet se nabira (res je pa, da zelo počasi.) Zda je pa podobno, da je zmanjkalo volje, da je od Pearl Harborja sem vse zaspalo in morebiti celo umrlo...

Osem tisoč je silno silno malo, če se postavimo na stališče onih TAM. Trdno sem pa prepričan, da vsaka kapljica pomoči, ki pride iz Amerike, pomeni TAM tisočkrat več v pomenu MORALE kot pomeni v Dinarjih ali Lirah. Narod trpi, neverjetno trpi. Verjemite, kljub vsemu, kar ste že slišali in brali o trpljenju naroda doma, še vedno nimate niti približne slike, v kakšnih strašnih krčih se zvijajo danes naši ljudje pod Hitlerjem.

Te dni sem videl poročilo iz popolnoma verodostojnega vira, ki opisuje trpljenje našega naroda v takih barvah, da skoraj oslepiš, ko se zagledaš v te pošastne slike. Izrazil sem mnenje, da je bolje, če se tisto poročilo sploh ne objavi za naše ljudi, zakaj potem bodo še bolj utrjeni v svojem trdovratnem

kar je še vedno razmeroma naše izobilje.

Tako govori naš predsednik Roosevelt, tako piše eden najboljših ameriških urednikov v deželi med Atlantikom in Pacifikom. Nekateri naših "novih Amerikancev" pa hočejo biti bolj ameriški kot sam predsednik Roosevelt...

Slovenija je ZAVEZNIŠKA dežela. Kdo si upa trditi, da to ni res? Pod tujim jarmom je prav tako rada, kot bi Amerika imela rada Hitlerja ali Mussolinija za svojega predsednika v Washingtonu! Amerika tudi ve, da je tako. Amerika ve, da niso samo srbski četniki, ki se z vso silo in čudovito vztrajnostjo bore zoper sile osiše, ampak da tudi SLOVENCI po najboljših močeh nadaljujejo vojko in sicer na strani zavezniškov, predvsem Amerike, ki še vedno izjavlja, da je njen No. 1 sovražnik — Hitler.

Za vsak dar, ki ga nabereimo, za vsako pošiljatev, ki gre tja čez TAKOJ, imamo torej pred Ameriko ne samo lepo opravičilo, ampak zraven tega še prav resnično — zaslugu. Tako govori predsednik Roosevelt. Vsak tisti, ki odteguje pomoč domovini radi praznih izgovorov, se povzdiguje nad Roosevelta.

In če je mogoča — in je! — TAKOJSNJA POMOČ, zakaj ne bi vsaj deloma TAKOJ poslali? Res je, s par lirami je malo pomagano. Toda v tistih lirah naši rojaki TAM vidijo drugačno vrednost. To-le jim tiste lire povedo: Naši v Ameriki res mislijo na nas, čutijo z nami, trpijo z nami, skušajo nam pomagati. NAŠI so in mi smo NJIHOVI! "Korajže nam dajte!" so pisali ministru Keku v London, ko jim je preveč žalostno govoril po radiu. Že v besedah so si zaželeli nekaj krepkega, ali ne bo še vse bolj krepko, če poleg besed pride tudi vsaj nekaj za pod palec?

Iz New Yorka dan na dan oddajajo razne narodnosti kratkovalne nagovore v Evropo, v podjarmljene pokrajine, da nesrečni tam slišijo v svojem jeziku od svojih ljudi besede...

"Število samomorov narašča"

NOVI PRVAK V BILJARDU

Willie Hoppe (na levi), ki si je nedavno pridobil prvenstvo v igranju biljarda, ko je premagal v Chicagu prejšnjega prvaka W. Cochran, s katerim sta si po igri segla v roke.

celo med kmečkim ljudstvom, ki je bilo vedno najbolj verno. Zavedajo se, da jih čaka obupno življenje v krajih, kamor jih odvažajo. Vedo, da bodo pomrli od gladi in mraza, ker ne smejo vzeti s seboj ne obleke ne hrane. Kako jim je pri sr-u, ko zvedo, da jih bodo sterilizirali in tako dalje... Ko vedo, da bodo možje ločeni od žen, otroci od staršev. Vse te strahote jih tako zmešajo, da rajši sami končajo življenje. Matere mečejo otroke v vodo... Drugi se sami zabadajo ali obešajo... Kakor poročajo tisti, ki se jim posreči beg na italijansko stran, je razpoloženje ljudstva tako, da ga je mogoče primerjati samo sodnemu dnevu, kakor si tisti strašni dan predstavljamo v domišljiji."

Dovolj grozotna slika tega, kar se danes godi z našim narodom pod Hitlerjem, ali ne?

In vendar: Kljub vsemu temu in še strašnejšemu, kar utegne priti morda tudi na "italijanski strani", ne smemo vreči od sebe vsega upanja in ne smemo izgubiti vere v zopetno vstajenje našega naroda. Poročila prihajajo, da niti oni TAM ne izgubljajo te vere in tega upanja, čeprav so takorekoč dan na dan priče vseh teh grozot. Mi tu naj pa gremo preko vsega tega z golim zmigavanjem z rameni in rečemo: Konec našega naroda — konec naših dolžnosti do njega...???

Nasprotno! Dokazimo imamo, da se še vedno lahko in TAKOJ pomaga vsaj nekaterim. Vsaj tistim, ki so na ljubljanski strani, na Hrvaškem, v Srbiji. In dokler je še en sam Slovenec nekje, ki je navezan na pomoč dobrih src in mu je mogoče pomagati naše dolžnosti ne minejo. Dokler imamo vsaj še trohico nade, da ga bo pomoč dosegla — dolžni smo! Mi še kaj malo čutimo vojsko, imamo zaslužek, imamo jed in pijačo, imamo obleko... Edino vprašanje je: Ali res tudi HOČEMO?

In če je mogoča — in je! — TAKOJSNJA POMOČ, zakaj ne bi vsaj deloma TAKOJ poslali? Res je, s par lirami je malo pomagano. Toda v tistih lirah naši rojaki TAM vidijo drugačno vrednost. To-le jim tiste lire povedo: Naši v Ameriki res mislijo na nas, čutijo z nami, trpijo z nami, skušajo nam pomagati. NAŠI so in mi smo NJIHOVI! "Korajže nam dajte!" so pisali ministru Keku v London, ko jim je preveč žalostno govoril po radiu. Že v besedah so si zaželeli nekaj krepkega, ali ne bo še vse bolj krepko, če poleg besed pride tudi vsaj nekaj za pod palec?

Iz New Yorka dan na dan oddajajo razne narodnosti kratkovalne nagovore v Evropo, v podjarmljene pokrajine, da nesrečni tam slišijo v svojem jeziku od svojih ljudi besede...

do poguma, tolažbe, zaupanja. Obeta se nekaj takega v kratkem tudi Slovincem. Morda jih bo le malo, ki bodo mogli poslušati, toda če jih bo tudi jako malo, šlo bo od ust do ust, kar je bilo slišati iz Amerike.

In če bo naš slovenski oznanjevalec lahko poleg golih besed povedal: Mi tu ne samo mislimo na vas, ampak tudi darove zbiramo in jih bomo še in še pošiljali tja med vas — ali ne bo to pomenilo nekaj več? Če bo moral poročevalec samo tako reči: Mi bi radi pomagali, pa ne verjamemo, da boste kaj dobili — ali bo to bolj pomenljivo?

Zakaj bi tedaj morali misliti, da je vsega tega našega zbiranja za TAKOJSNJO pomoč konec? Jaz sem že menda neštetokrat poudarjal, da je tudi zbiranje za pomoč PO VOJSKI zelo dobra reč. Toda nas je tu, pravijo, okoli 300 tisoč. Pomislite: 300 tisoč! Vsi skupaj, kolikor nas je, smo pa doslej nabrali med seboj, od organizacij in od tujcev — reči in piši — malo čez 20.000. JPO, SS blizu 13.000, mi pa blizu 9.000. Računajte, koliko pride poprečno na vsakega Slovence v Ameriki... Koliko jih je — in takih, ki IMAJO! — ki še niso dali PRAV NIČ!!!

Dobri ljudje se oglašajo po časopisih. Naj bi vsak dal po dolarju! In zopet: Naj bi vsak dal po kvodru! In pri tem večinoma — ostane...

Ne pišem samo, ne agitiram samo za darove, ki naj bi se pošiljali na moj naslov. Agitiram za to da bi darovi BILI. Tudi hitrejša naraščanje fonda JPO, SS bi me enako veselilo, kot bi me veselilo hitrejša naraščanje števil pri nas.

Kdor pa misli in verjame, da moje že poprej kdaj in zopet zdaj tukaj napisane besede niso brez vsakega pomena, naj blagohotno vzame na znanje, da naša akcija gre naprej in še vedno sprejemam darove za svete maše in TUDI proste darove, kakoršnih sem te dni poslal v Washington 3000 dolarjev. Tudi nadalje ne bom objavljal, kdo je dal in koliko je dal. Objavljal bom od časa do

časa skupne svote — če jih bo res še kaj. Od VAS JE ODVISNO, ČE JIH BO ALI NE. Vsak je poklican in povabljen, da daruje sam in pri drugih zbira. Po pošti bo vsakemu vse potrjeno. V časopisih pa ne, ker delamo pod geslom: Naj ne ve levica, kaj je dala desnica! Kdor je SE dobre volje, naj se izkaže! Pozdrav! In: Bog plačal!

Naslov:

P. Bernard Ambrožič OFM.,
62 St. Marks Place,
New York, N. Y.

KATOLICANI NA FILIPINIH

Med prebivalci na Filipinskih otokih, katerih je do dvanajst in pol milijona, je, kakor kaže statistika, do 70 odstotkov takih, ki izpovedujejo katoliško vero. Ostali so po večini mohamedanci. Katoliška cerkev je razdeljena v dve provinci, nadškofija v Manili in nadškofija v Cebu, v katerih je vključeno dvanajst škofij in tri apostolske prefekture.

Prvo civilizacijo so začeli šiti na teh otokih menihi avgustinci, frančiškani in dominikani, okoli leta 1564, ki so onlotne divje narode poučevali v veri in poljedelstvu, zidali mesta, cerkve, šole in ustanavljali dobrodelne ustanove. Ko so bili ob revoluciji leta 1898 španski duhovniki pregnani z otokov, je ostalo tam tako malo katoliških duhovnikov, domačinov, da je pretila nevarnost popolne uničenja katoliške vere.

S politično upravo Združenih držav, ki je sledila špansko-ameriški vojni, se je stvar zasukala na dobro. Mnogo domačinov se je potem izučilo za duhovnike in tako je sedaj na Filipinih sedem škofov domačinov rojeni Filipinci. Kljub temu je na še vedno pomanjkanje duhovništva na teh otokih. — Sedanja uprava otokov je "nevtralna" napram verskemu prepričanju.

— Ko serlamo k zajutreku, kosilu ali večerji, naj nam stopijo pred oči ubogi reveži v stari domovini. Bog ve, ali imajo oni, kako skorjico kruha, da bi jo zavžili? Pomagajmo jim, zbirajmo za nje prispevke!

Nove plačilne knjižice

ZA DRUŠTVA K. S. K. J.

Trpežne vezane v platno, narejene za 12 let. Velikost 4 1/2 x 3 inčev, primerna velikost za žep. Tiskane na dobrem pisnemem papirju s pivniki, po kakoršnih društva vedno poprašujejo. Na platnice pride tiskano ime društva, ki jih naroči.

50 knjižic.....\$8.50 — 100 knjižic.....\$13.75

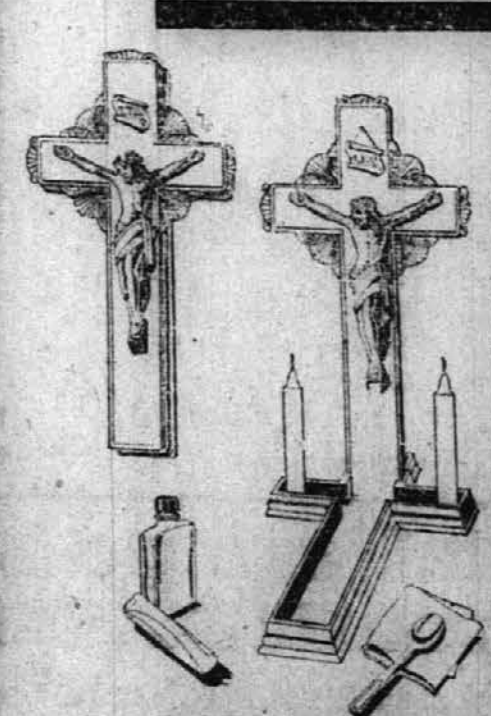
Pri višjih naročilih dodaten popust.

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.,

Chicago, Illinois

KRASEN KRIŽ

kateri tvori pripravo, ki se rabi ob čaru prebivanja bolnikov. Narejen je po novem praktičnem načinu iz takozvanega "Wood Fiber" materiala. Visok blizu 11 inčev. Narejen tako, da se vsa priprava, kot svečke, flaška za blagorolovljeno vodo, bat, prtič, žilčke zloži v križ. Nato se načelna stran križa zapre kot pokrov in imate krasen križ za ohesiti na steno. Narejen je v leporehovi barvi. Križ je vlit iz tepe svetle medenine.

Te križe so začeli izdelovati pred kratkim kot posebno noveteto in se radi praktičnosti zelo prodajajo.

STANE S POŠTINO: \$2.50

Znesek je poslati v Money order ali čeku z naročilom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,

Chicago, Illinois

"SAMOSTANSKI LOVEC"

LUDVIK GANGHOFER

Bolnica kot bolniška strežnica! Na posteljih blazinah, preoblečenih s hodnino, je počivalo triletno dekletce. Zlatorumeni lasje so se bujno kodrali okoli malega, sladkega obrazčka, ki so mu lica gorela v mrzlični rdečici. Drobni, drhteči prstki so se na odeji poigravali z napol zvenelimi trobenticami in vijolicami, ki jih je bila Gitka prinesla otroku, preden je odšla od doma.

In ko je dekle sedaj odprlo duri, so se detetove oči veselo zasvetile. "Teta Dita!" je zapečevalo in iztegnilo ročici.

"Da, mučica moja, da, že grem!" je rekla Gitka z nežnim nasmehom in prikimala. Malega poniglavca, ki ga je privedla s seboj, je porinila na sredo izbe. "Poglej, avakinja, kakšen se je dečko spet naredil."

Z Zefinih lic se je utrnil truden nasmeh. A ko je mali nepridiprav videl, da se je mati nasmehnila in ga zaradi njegove umazanosti ni okregala, je vriskaje zavpil, kakor bi oznanjal nekaj hudo junaškega: "Lipče grdi fant, grdi fant!" In je brenčaje zaplesal po izbi kakor pijan čmrlj.

Gitka je bila sedla na posteljo. Pritisnila je k sebi otroka, ki se je s svojimi suhimi ročicami krčevito oklenil njenega vratu; tako objeti in naslonjeni z licem na lice, sta se zibali sem in tja in dete se je dobričalo s sladkimi besedami.

Skozi nizko okno je posijal zlat sončni žarek in osvetlil v temačnem prostoru na tisoče mrgolečih praškov. Ali se je po trdi zimi namenila vseliti pomlad tudi pod to streho? Čas bi zares že bil!...

Gitka se je obrnila za delom. V svoji tesni kamrici je zamenjala praznjo obleko s ponošenim rdečim krilcem. Najprej je zunaj na vrtu nabrala nekaj kurjih peres, da bi imel bolni otrok novo zabavo. Potem je prišel Lipče v pranje. Gitka je pokleknila na pod in postavila poleg sebe leseno kadico z mrzlo studenčnico; nato je s platneno krpo obdelovala malemu grdniku obraz in roke, da mu je začela rdeti koža. Toda če je le malo zjavnil, se je takoj oglasila: "Le lepo mirno, Lipče, sicer bo teta Dita jokala."

Zefa jo je nekaj časa molče gledala pri delu; potem je vprašala: "Ali si našla gošpoda valpta doma?"

"Našla sem ga."

"Ali je bil prijazen s tabo? In — je bil cvetlic vesel?"

"Bil, seveda!" je odvrnila Gitka, dočim se je sklonila globoko nad kadico, da bi očela krpo. "Ah, ah, je rekel, pa so res lepi telohi! Pravim ti, tako lepih že dolgo nisem videl, je dejal. Pojdi sem, Lipče!"

"Tako, tako! In kaj si še drugega z njim govorila?"

"Tako pač, kakor se navadno govori, o vsem mogočem... da, zares! Toda prav dolgo se nisem smela muditi! Kaj meniš, koliko ljudi tam čaka, eden poleg drugega!"

Premolknila sta, nato se je oglasila spet Zefa in nekaj boječega ji je zvenelo v besedi: "Daj, povej mi, Gitka, ali nisi imela nobenega drugega opravka pri gospodu valptu?"

"Kaj naj bi imela?" je vprašala Gitka in zmajala z glavo.

"Menila sem, tako pač..." je Zefka težko dihala. "Gitka, povej mi, ali ima Volfrat gost ščino že pripravljeno?"

"Seveda jo ima!" se je zasmejala Gitka, pri tem pa odvrnila obraz proč, zakaj čutila je, da jo je obšla rdečica do las.

"Bodi Bog zahvaljen!" In odrešilen vzdih se je izvil iz Zefinih prsi.

Lipče je bil opran; Gitka ga je obula nato še v njegove trde usnjene hlače, da je bil kakor murenček v svoji luknji in je dejala: "Tako, Lipče, priden, sedaj si spet lep!" Poljubila ga je, pa mu za šalo še eno primazala, potem je skočil skozi vrata, da bi se začel znova spreminjati v svoje prirodno stanje, v 'grdega fanta'.

Gitka je odnesla kadico iz izbe. Zunaj je postala, težko vzdihnila in brezupno zmajala s svojo skrbi polno glavo.

Nato je pomislila, da mora pripraviti skromno kosilo. Za hišo je bila zložena mogočna stava suhih vej, ki jih je bila Gitka nanosila pozimi; tu je stala sedaj in lomila trhle veje na kolenu; toda vsak čas so ji omahnile roke in je strmo gledala predse. Kako naj pove bratu, ko bo prišel zvečer domov? In če že ve — kje naj išče pomoči? Tedaj ji je zaplalo vroče ob srcu. Za enega ve — ta bi pomagal, priseči bi si upala — Hajmo, samostanski lovec! Zakaj ji prihaja prav ta edini na misel? Ni vedela, kaj bi odgovorila. Toda srce se ji je mahoma tako zelo zljajšalo! In kako bi šlo vse hitro in preprosto! Eno edino besedico Hajmu, Hajmo spregovori z gospodom Henrikom, in gospod Henrik ne more Hajmu vendar nič odreči. Bilo ji je, kakor da že vidi prihajati lovca proti sebi, vsega v smehu in mahajočega z obema rokama:

"Gitka, Gitka! Govoril sem z njim in je rekel, naj brat le počaka z gostaščino in naj plača, ko bo mogel! Nič te naj ne skrbi. Vse sem uredil. Saj veš, zares da ne pustim, da bi se tebi kaj prigodilo."

Gitka si je pomencala z rokama oči. Bedi ali pa sanja? Samo mislila je nanj — in tam prihaja zares! Kakor bi ga bile priklile njene misli! Hitro je koračil po cesti, ki je vodila ob plotu. Res je venomer izginjal za plotom, za grmovjem in drevjem, toda spoznala ga je že od daleč. Potem je stopil na plano — sedaj mora takoj spregovoriti z njim 'besedico'. Pritisnila si je roke na težko sopeče prsi, zbrala ves pogum in — se skrila za stavo. Tu je postala, drhteča po vseh udih, pokukala malo skozi redko naložene veje in videla, kako je šel Hajmo počasi ob plotu. Sedaj se je ustavil in se pazno razgledoval po vseh oknih in po vsem vrtu. In tedaj se je zazdelo Gitki, da je njegov obraz hudo žalosten in resen. Videla je še, kako je nejevoljno stresel z glavo; nato se je obrnil stran, zamahnil s palico in krenil dalje. Kmalu je izginil med lipami in brestmi, ki so rastle ob poti.

Počasi je stopila Gitka izza stave. Bilo ji je, ni vedela kako — podobno morda kakor Lipčetu, ko mu je Gitka rekla: "Lipče, kakšen pa si!" Kaj je storila! Prodala je brata in ga izdala, ko ji je bilo treba samo ziniti, da bi ga rešila! Zamudila je ugodno priliko. Zakaj, zakaj le? Ni mogla dihati in je menila, da se bo zadušila! Kdo naj sedaj bratu še pomaga? Hajmo je odšel v gore. Kdaj ga bo pač zopet videla? Dolgo, dolgo ne! Razen, ako bi šla sama k njemu gor v Rdečino — na velikonočno nedeljo. Toda čemu čakati tako dolgo? Sedaj takoj! Saj Hajmo ni mogel biti še posebno daleč in bi ga s svojimi urnimi nogami pač kmalu dotekla. Zagnala se je nekaj korakov, a takoj spet obstala, zakrila obraz z rokama in se zgrudila na suha drva. Zaplakala je...

(Dalje prih.)

Najnovejša vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec!"

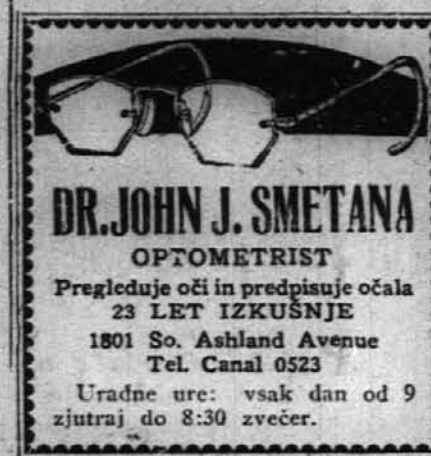
ZA DOMOVINO "PADLI" SIN — PISAL MATERI

Los Angeles, Calif. — Da ni povsem verjeti prvim uradnim poročilom, nam dokazuje naslednji dogodek, ki se je zgodil v tukajšnji bližini. — Mati Mrs. M. R. Ingram iz Highland 'ark, v predmestju Los Angeles, je klečala v cerkvi sv. Ignacija med črno mašo, ki se je darovala za njenega 'pokojnega' sina Roberta pred 'katafalkom' n goreče ter zaupno molila, da bi njen sin ne bil mrtev. — Medtem, ko so drugi v cerkvi združili svoje molitve z duhovnikom, za mir in pokoj duše mladega mornarja, ki je dal svoje življenje za domovino, je Mrs. Ingram še vedno molila, da bi ji božja Previdnost ohranila sina. —

Kleče so skavti, v skavtskih uniformah, klečali in molili ter poslušali duhovnika, ki jim je v cerkvi govoril o njihovem junaškem tovarišu Robertu, ki je bil več let vodja njih skavtskega delka, ki pa je ob napadu japonskih bombnikov na Pearl Harbor dne 7. decembra dal svoje mlado življenje za domovino. Toda Robertova mati Mrs. Ingram, četudi je imela v rokah

uradno potrdilo o sinovi smrti, še vedno ni mogla verjeti, da je to resnica, še vedno je upala, da je sin pri življenju, zato je tudi tako goreče molila, da bi to uradno naznanilo bila pomota. — Na poti domov iz cerkve je še vso pot molila, da bi bila njena želja uresničena.

Bilo je par dni po Božiču, ko je prejela pismo, datirano 14. decembra. Pismo je bilo od njene sina, ki je pomotoma zastalo na pošti zato bilo tako pozno dostavljeno, v katerem je sin sporoča, da je živ in zdrav. Pozneje je prejela brzojavnim potom še uradno potrdilo, da je njen sin živ in da je bilo prvo urazjavno poročilo o smrti njegovega sina pomotoma poslano.

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

8 knjig za polovično ceno

Imamo na roki kakih 50 izvodov vsake spodaj navedene knjige, katere objavljamo v razprodajo, dokler bodo na roki.

Letos, ko ne bo Mohorjevih knjig iz domovine, imajo ljubitelji lepega berila lepo priliko, da si naroče te knjige, ki jih tu objavljamo za polovično ceno.

Te knjige so:

"MALI ANGLEŠKI WEBSTERJEV BESEDNJAK", ki ga uporabljajo v osnovni šoli	30c
"CELJE", zanimiv opis mesta Celja in njega okolice	40c
"NA NOGE V SVETI BOJ", zanimiva knjiga, ki jo je pisal pok. škof Jeglič	30c
"OB SREBRNEM STUDENCU" (zanimiva povest)	50c
"OČE BUDI TVOJA VOLJA" (Povest iz Istre)	50c
"TARZANOV POVRATEK" (v sliki in povesti 2. knjiga)	45c
"OD SRCA DO SRCA" (1. in 2. zvezek) preje	50c
"ZA DOMAČIM OGNJIŠČEM" (povest)	25c

Prodajna vrednost\$3.20

Zdaj dobite te knjige, dokler zaloga ne poide za SAMO

\$1.60

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Rd. - Chicago, Illinois

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto.

Članstvo: 37,506. Premožanje: \$4,935,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 125.19%.

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji, KRANJSKO SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje. K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnini in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk:

Razni "magazines" razpolagajo nad obširnimi žakljem, ker je naklada milijonska in prihajajo milijoni od oglasov. Lahko plačajo, ako je kaj klenega iz polja slovstva. Tudi strokovnjake zalagajo s sredstvi, poročevalce itd. Tupatam dobiš nekaj, kar more le žakelj dati. Fant mi prinaša kak magazin, kupim, da ima nekaj centov, radi "slovstva" — fictions, pravijo, ni vse skupaj centa vredno. Vsak lisjak pa hvali svoj rep, kak "slovstven" magazin tudi. Pravi S. R. nekako, da "je vera prišla zdaj v miskredit, mnogi ne dajo flica na vero, in ako se slovstvo zanemarljavo, ne dajo česti ne poezijo in slično robo, je nevarnost, da se človek pogrezne v materializem in se porvne nazaj med divje zveri, izmed katerih ga je izvelo — slovstvo. Tako nekako pravi.

To je prazno tavljanje. Ako je človek prišel le iz džungla, bo v džunglu in med zverinami ostal, nihče in nobeno sredstvo ga ne bo spravilo iz džungla, in naj ga tudi pri repu iz džungla vlačijo. Bi bilo res čudno. Sin je padel. Mati je potrta. Ali naj čita Ilijado? Ni noben "escape", če poklekne pred Križanim, ker res pribeži pod križ, ko je gorje na vrhuncu. Bo še naprej: "Le križ nam govori..."

Neka skrivna moč vleče skoroda vsakega tja proti jugu. Zdaj so sredstva pri prometu na razpolago, ako ne zmanjka vsaj gumilastike. Par dni brči avtomobil, pa je kdo tam na jugu, pri nas v sončni Kaliforniji. Presenetljivo je morda, Nekaj sto milj se voziš skozi gore in veter in mrz in sneg... nakrat si pa v prav rajski okolici, v svetlo vigradi, skoroda v tropični okolici. Kako se ti širijo prsa!

Well, če greš, moraš pustiti nekaj doma, kakor naj bi bilo pri ubogih slovenskih študentih, ki so nekoč prihajali na Dunaj. "Kdor se na Dunaj poda, naj pusti trebuh doma..." tako naj bi bilo, pa ni bilo tako. Tudi pri sončni Kaliforniji igra trebuh najbolj važno vlogo. Od golega sonca in rajskih palm in mehkega zraka nihče ne more živeti, in če v Kaliforniji ni kruha, pa ne more biti Kalifornije. Kalifornija he... he... trebušnih skrbi ne smes imeti!

Moderni časi nekaj ne poznajo dosti neke romantike, ampak tudi moderni časi niso povsem romantike zamorili, ker človek je tak, da je zidal in bo zidal gradove v zrak, kar je bistvo romantike, in pri hudi romantiki človeku zmanjka pameti, razsodnosti, jasnega pogleda v realno in trdo življenje. Romantike je kmalu konec... gremo zopet nazaj in gremo brez romantike. In če kdo tudi ostane dol v tropičnem raj, včasih pade dež po tri dni in tudi po osem dni... in še kak kožuh bi prav prišel.

Zdaj je doli v Kaliforniji Hollywood. Kako romantično, koliko slin! Kakšne plače, kakšen sijaj! Ampak trebuh bi se zadovoljil s kako banano, pa je ni!

Pa je bilo prej tam doli toliko romantike, ko so tam živeli Španci in Španjolke črnih oči, in so se okoli njih sukali tisti španski doni. To je moralo biti življenje! Hm? In v slikah se še danes sučejo in slišiš lahko mehko melodijo očarujoče pesni iz tistih kalifornijskih časov. Koliko slin! Na vsem je nekaj, in ni vse le v neki romantiki, nekaj resnice je, ako ni vse le zlagano. Ampak slin ti zmanjka, ako v Kaliforniji kruli trebuh, želodec, in niti za kako banano ni. Razumeš?

In tista španska romantika, tiste signorite črnih oči in doni viteških postav. Danes se je v marsičem izpremenilo, malo pa je le še ostalo. V gorah se poleti tudi v Evropi težko ubrajaš — bolh. Kalifornija je dežela bolh in še marsičesa. Kakšna je romantika? Bila pa je romantika, ko so bile signorite in so bili doni, klati so pa morali v tistih časih tiste romantike živino in prodajati "jankijem" kože, da je bilo kaj za pod palec tudi pri romantiki, in smrad od kož je segal po haci-jendah do neba!

Romantika in smrad in bolhe... tako tedaj, danes morda drugače, ampak Kalifornija je še ista.

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

MICHAEL TRINKO IN SINOVI

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

(Pleskarji in popravilci ometa in sten)

2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za ceno. Nobena samere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovincem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

NE OSTANITE BREZ

"Baragove Pratique"

ZA LETO 1942.

Pratika je zanimiva in gre hitro iz pod rok. Kdor se ne bo v prihodnjih par dnevih pomujal, bo najbrže ostal brez nje. Pratika stane samo:

30 centov

kar je poslati v gotovini, Money Order, ali pa v znamkah po 3c. na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

S prijateljem po svetu

Dober zanimiv list, ki daje pouk, je najboljši človekov prijatelj. Dober list bogati človekovo znanje. Dober zanimiv list dela vam tovarišvo ob dolgih zimskih večerih. Tak list bote imeli, če si naročite družinski mesečnik

NOVI SVET 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

STANE LETNO SAMO \$2.00 — NAROČITE SI GA SE DANES!